

WŁADYSŁAW KURASZKIEWICZ

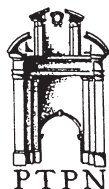
KLASYCY NAUKI POZNAŃSKIEJ
TOM 20

REDAKTOR SERII
Alicja Pihan-Kijasowa

POZNAŃSKIE TOWARZYSTWO PRZYJACIÓŁ NAUK
UNIwersytet IM. ADAMA MICKIEWICZA

WŁADYSŁAW KURASZKIEWICZ
W KRĘGU DAWNEJ MOWY
POLSKIEJ I RUSKIEJ

Wstęp i dobór tekstów
Bogdan Walczak

Poznań 2008

SPIS TREŚCI

NOTA REDAKCYJNA	9
WSTĘP	
Władysław Kuraszkiewicz – człowiek i uczony (<i>Bogdan Walczak</i>)	11
WŁADYSŁAW KURASZKIEWICZ	
Pochodzenie polskiego języka literackiego	24
Historia imienia <i>Władysław</i>	40
Staropolski liczebnik <i>kolkonacie</i>	60
Staropolskie <i>dziewiętnosto</i> ‘dziewięćdziesiąt’	67
Przyczynki wyrazowe <i>niebożec</i> – <i>nieboszczyk</i> , <i>niebożę</i> – <i>nieborak</i>	71
Nazwy maści końskich dziś i w 1959 roku. Ćwiczenia słownikowe	80
<i>Psalterz puławski</i> nie pochodzi z drugiej połowy XV wieku	97
Uwagi o języku Mikołaja Reja	106
Badanie autorstwa tekstów anonimowych metodą statystyki językowej	132
Uwagi Piotra Stojęńskiego o polszczyźnie regionalnej w jego <i>Gramatyce</i> z 1568 roku	146
O rozwoju polskiego akcentu (wykład publiczny wygłoszony podczas nadania tytułu doktora honoris causa)	156

Gramoty halicko-wołyńskie XIV–XV wieku. Studium językowe	168
Trzy najstarsze brzozone gramoty nowogrodzkie: Gostiaty, Żiznomira i Żirowita	178
NOTA BIBLIOGRAFICZNA	189